

Cumhurbaşkanlığı Tartışması, Laik Devletin Meşruiyeti Tartışmasına Dönüşmeli; Güç Sahipleri Bu Nizâmı Bir An Evvel Devirmelidir

Türkiye’de Cumhurbaşkanlığı seçimleri yaklaşırken, ülkedeki gerilim iyice artırılmaktadır. Bir yandan Laikler, Cumhurbaşkanının kim olması ve nasıl olması gerektiği hakkında birçok yaygaralar koparırlarken, diğer taraftan Hükümet, onlara cevap yetiştirmenin gayreti ve aday açıklamama ısrarı içerisinde.

Kamuoyunda geniş yankı bulan bu tartışmalar o kadar çok konu içeriyor ki insanlar, bu iddialar ve atışmalar yığını içerisinde olanları şaşkınlık ile izlemek ve ne olacağını merak etmek durumunda bırakılmaktadır. Meseleyi netleştirmek için bu detayları anlamak gerektiği gibi, olaya bir bütün olarak bakmak da gerekmektedir.

Meselenin detaylarına gelince; detaylar arasında en öne çıkanları şunlardır;

- Erdoğan’ın okuduğu bir şiir yüzünden sabıkalı olması (Erdoğan’ın suçlandığı kanun kaldırıldı.)
- Erdoğan’ın yedi yıl önce yabancı bir radyo kanalında sarf ettiği sözler (Yedi yıldan beri neden şimdiye kadar ortaya çıkarılmadı?)
- Erdoğan’ın sahip olduğu sözde İslâmî (!) geçmişi (Hiçbir zaman gerçek anlamda İslâmî bir geçmişi olmadı, yalnızca böyle yansıtılarak insanların duyguları ile oynandı.)
- Seçimler için Meclis oturumunun üçte iki çoğunluk ile açılması gerektiği (Bunu düzenleyen kanun varsa o kanun ne diyor, kânun yoksa süreç neye göre işliyor?)
- Meclis’in mevcut dağılımının temsil zafiyeti bulunduğu (1980 askerî darbesinin çıkardığı seçim barajı ve dengesiz seçim sistemi böyle çarpık bir sonuca yol açmadı mı?)
- Halkın dörtte üçünün AKP’yi desteklemediği (AKP yanlıları ve karşıtları, demokrasi havarisi kesildikleri halde, azınlığın seçtiği bir tek parti hükümetinin meşruiyetini neden sorgulamıyorlar?)
- Laiklerin mitingleri (Laiklik [Dinsizlik], halkı Müslüman bir ülkede asla taban bulmamıştır, bulmayacaktır. Bununla birlikte Laiklerin amacı, orduyu darbeye teşvik etmek veya sürece müdâhale etmesini sağlamaktır.)
- Bir generalin darbe günlüğü (Önemli olan bu günlükte neler yazdığı değil, laiklerin arzuladıkları şekilde Hükümete ordu ile gözdağı verilmesidir.)
- Rektörlerin ortak açıklaması (Rektörler, Laik Cumhurbaşkanı tarafından atanmış laikler oldukları için laiklerin kampanyalarına paralel olarak böylesi açıklamalar yapmaları normaldir.)
- CHP Lideri Baykal’ın Erdoğan’a saldırıları (Baykal, bu açıklamaları yaparak politik bir taktik izlemektedir. Erdoğan aday olursa, AKP’nin parçalanması için çalışacak, aday olmazsa “gördünüz mü, onun adaylığı biz engelledik” diyerek puan toplamaya ve Laikler tarafından muhâlefet yapamamakla suçlanmasının önüne geçmeye çalışacaktır.)
- Genelkurmay Başkanı Büyükanıt ile birlikte iki generalin Meclis Başkanı Arıncı’ı ziyareti (Arıncı’nın Cumhurbaşkanlığına hevesli olduğu ve Erdoğan’ın aday olmaması halinde kendisini öne çıkarmak istediği bilindiği için, generallerin bu güya sürpriz ziyareti, Erdoğan’ın aday olmasını istemediklerine dair imâli bir mesajdır.)
- Laiklerin Erdoğan’ın adaylığı halinde Anayasa Mahkemesine başvurusu (Anayasa Mahkemesi, devletin esâslarını ve bekâsını korumakla görevlendirilmiş laik kurumlardan biri olması itibarıyla AKP’ye karşı bir koz, şantaj, tehdit aracı olarak kullanılmaktadır.)
- Cumhurbaşkanını halk seçsin (Anayasal düzenleme gerektiren bu söylem, öteden beri Amerikan yanlılarının savunduğu Başkanlık Sistemi’ne gönderme yapan bir slogandır.)
- Erdoğan’ın aday veya adaylarını henüz açıklamaması (Kimin aday olacağını henüz kimse bilmiyor, ancak bilinen ve bilinmesi gereken şey, bu kararın Ankara’da veya İstanbul’da değil, Newyork veya Washington’da verilecek olmasıdır.)

Meselenin bütününe gelince; tüm bu ve diğer detaylara bakıldığında görülür ki Türkiye’de Amerikan güdümündeki AKP Hükümeti ile İngiliz güdümündeki Laikler arasında, Mustafa Kemâl’in Laik [Dinsiz] Cumhuriyeti’nin esaslı kurumlarından biri olan Cumhurbaşkanlığı üzerinde şiddetli bir çatışma

yaşanmaktadır. Hatta sarf edilen karşılıklı sözler, ahlâk ve edep sahibi herhangi bir insanın sarf edemeyeceği hakâretlere varmaktadır. Bu çatışma, Cumhurbaşkanlığı çatışması değildir, aksine temelde Laik Devletin ölüm-kalım çatışmasıdır. Çatışmanın tarafları, yalnızca görüntüdeki Laikler ile Yeni-Muhâfazakâr Demokratlar değildir, aksine temelde bu bir Amerikan-İngiliz nüfuz çatışmasıdır.

Ey Müslümanlar!

Mesele, Cumhurbaşkanının kim olacağı değildir, çünkü Erdoğan ile bir başkası arasında fark yoktur. Zaten Laiklerin Erdoğan'a tepki göstermesi Erdoğan'ın şahsından ötürü değildir, bilakis Erdoğan'ın sözde İslâmî (!) bir geçmişe sahip olması ve şu anda Amerika'nın adamı olmasından ötürüdür. Bu yönüyle aslında problem, İslâm'dan duyulan korkudur. Daha önce de bazı Amerikan ajanları Cumhurbaşkanı olabilmiştir. Demek ki Amerika'nın ajanı yahut adamı olmak, Laikler için ikincil önceliktir. Ancak birincil öncelik, hiç şüphesiz sahip oldukları septik İslâm fobisidir! Fakat yazıktır ki Erdoğan ve tâifesi, Laiklerin korktuğu, endişelendiği gibi, İslâmî hayatın yeniden başlatılması için çalışmamaktadır. Erdoğan, partisini kurduğundan beri, âdeta "*Vallahi değiştim, Billahi değiştim*" demekten yorulmuş, yine de Laikleri gerçekten değiştiğine, İslâmî geçmişini kaldırıp attığına, artık modern, "Yeni-Muhâfazakâr" demokrat, liberal, realist, kapitalist bir kimliğe büründüğüne inandıramamıştır. Buna rağmen Laiklerin -sırf hanımı başörtülü olduğu ve Erdoğan'ın takiiye (iki yüzlülük) yaptığına inandıkları için- böylesi bir saplantıya kapılmaları anormal değildir. Zîra;

Onlar âdeta dayanmış kütükler gibidirler, her gürültüyü kendi

aleyhlerine zannederler. [el-Munâfikûn 4]

Mesele, haddizatında Laikler ile Demokratların çekişmesi de değildir, çünkü her iki kesim de Sömürgecilerin güdümündedir. Dolayısıyla bu çekişme, ekranda yalnızca Türkiye'deki aktörlerini gördüğümüz bir Washington-Londra ortak yapımı aksiyon filminin çarpıcı kareleridir.

Mesele, doğrudan doğruya bu devletin üzerine kurulu olduğu -İslâm'a düşman- Küfür esasının varlığı meselesidir. Asıl sorulması, sorgulanması, tartışılması gereken, bu sistemin çelişkileri, çürüklükleri ve bozukluklarıdır. İşte görüyorsunuz; bu devletin varlığı, üzerinde bulunduğu temeli, sahip olduğu tüm kurumları, anayasal yapısı, siyâsal partiler sistemi, seçim sistemi ve diğerleri tümüyle bâtıldır ve çürüktür. Otoritesi, Askerî Otorite ve Siyasî Otorite olmak üzere ikiye parçalanmıştır. Terviç ettiği tüm sloganlar, Sömürgeci Batı'dan ithâl edilmiş aldatmacalardır. İşte tüm bunlar, sadedinde olduğumuz Cumhurbaşkanlığı seçimleri tartışmasında, Ümmet'in defalarca ve rahatlıkla şahit olduğu ve olabileceği gerçeklerdir.

Bundan daha önemli olarak idrâk edilmesi gereken; Sömürgeci Batılı devletlerin, bu uydu devlet ve Küfür sistemi üzerindeki rolü ve etkinliğidir. Sorunlara yol açan, krizler çıkaran, fitne-fesat tohumları saçan asıl faktör, beldelerimizdeki işte bu Sömürgeci nüfuzudur. Oysa Allah [Subhânehu ve Te'alâ] bunu kesin olarak haram kılmıştır:

Şüphesiz Allah, Mü'minler aleyhine Kâfirler için asla bir yol

(otorite) vermeyecektir. [en-Nisâ 141]

Dolayısıyla akl-ı selîm sahibi herkesin, bilhassa Türkiye'de yönetimi değiştirmeye gücü ve etkisi bulunan Kuvvet Ehlinin bu gerçeği tam bir netlik ile kavraması, ardından bu belânın tek çözümü ve Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın emri olan **Râşidî Hilâfet Devleti**'ni kurarak İslâmî Hayatı yeniden başlatmak üzere çalışması kaçınılmazdır. Zaten ancak akıl sahipleri düşünüp ibret alırlar.

İşte bu, muhakkak bu, azim bir kurtuluştur. Çalışanlar işte böylesi (bir kurtuluş) için çalışsınlar! [es-Saffât 60-61]

Hizb-ut Tahrir
Türkiye Vilâyeti

H. 28 Rabi'-ul Evvel 1428
M. 16 Nisan 2007